

Kulturdepartementets diariernr:
Ku2016/02814/DISK

Kulturdepartementet
Enheten för diskrimineringsfrågor
103 33 Stockholm

Yttrande över betänkandet Bättre skydd mot diskriminering (SOU 2016:847)

Inledande synpunkter

Utredningen har gjort ett omfattande arbete och betänkandet innehåller en välskrivna och lättöverskådlig genomgång av såväl diskrimineringsrättens område som utredningens överväganden och förslag.

Hovrätten har, utifrån de aspekter som domstolen har att beakta i sin verksamhet, i huvudsak inriktat sin granskning på förslaget om ändring av diskrimineringslagens bevisbörderegler samt förslaget att inrätta en domstolsliknande nämnd som prövar diskrimineringstvister.

Hovrätten har ingen erinran mot förslaget om en ändrad bevisbörderegler i diskrimineringslagen men anser att förslaget om en domstolsliknande nämnd bör genomlysas ytterligare.

En ändrad bevisbörderegler i diskrimineringslagen

Hovrätten har ingen erinran mot de föreslagna språkliga förändringarna. Utredningens förslag innebär en något tydligare och mer pedagogisk text.

Hovrätten instämmer i utredningens konstaterande att mycket talar för att det inte är regelns nuvarande utformning i sig utan tillämpningen i det enskilda fallet som är det stora problemet

(s. 463). En ändring i enlighet med förslaget kan dock komma att göra lagstiftningen något tydligare och mer lättilläpplig.

Sammanfattningsvis överlämnas fortfarande flera frågor till rättstillämpningen. Diskrimineringsförbudets effektiva genomförande är beroende av att domstolarna på ett riktigt sätt tillämpar den bevislättning som bestämmelsen syftar till.

En ändrad bevisbörderegler i föräldraledighetslagen, skollagen och lagen om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden

Eftersom bevisbörderegler med motsvarande innehåll finns även i ovan nämnda lagar, har hovrätten ingen erinran mot utredningens förslag om en ändrad bevisbörderegler även i dessa delar.

En domstolsliknande diskrimineringsnämnd

Hovrätten ställer sig principiellt bakom en effektivisering av förfarandet och undvikandet av långdragna och dyra processer. Som konstateras är diskrimineringsrätten ett komplext område och förslaget innebär en möjlighet att samla specialistkompetens (s. 268). Hovrätten ställer sig frågande till om diskrimineringsstämmer lämpar sig för ett förfarande i enlighet med förslaget, främst eftersom det regelmässigt torde krävas muntlig bevisning i dessa mål. Erfarenheten från andra länder verkar dock peka i positiv riktning. Hovrätten motsätter sig därför inte förslaget. Som utredningen själv konstaterar är dock en fördjupad analys önskvärd innan man överväger att införa en diskrimineringsnämnd och ny myndighet (s. 27).

Detta yttrande har handlagts av hovrättsråden Agneta Lindelöf och Martin Nilsson samt tf. hovrättsassessorn Maria Carnheimer (referent).

Agneta Lindelöf

Maria Carnheimer